

Két barát utazott a sivatagban. Valamin összevesztek, és az egyik felpofozta a másikat. Ekkor ő, anélkül, hogy visszavágott volna, lehajolt, és ujjával beírta a homokba:

„Ma a barátom megütött engem.”

Továbbmentek, ameddig csak nem találtak egy oázist, ahol elhatározták, hogy megfürdenek. Az, akit megütöttek, nem tudott úszni, és a zavaros víz magába akarta szippantani. Ekkor a barátja utánament és kimentette őt. A másik, ahogy a partra jutott, lehajolt és egy kőbe karcolta:

„Ma a barátom megmentette az életemet.”

Társa, aki először megütötte, majd megmentette az életét, furcsállkodva kérdezte:

– Amikor megpofoztalak, a homokba írtad, és amikor kihúztalak a vízből, kőbe. Miért?

A másik így felelt:

– Amikor valaki megbánt minket, írjuk homokba, hogy a megbocsátás szele elsöpörje! De ha valaki valami jót cselekszik velünk, véssük kőbe, hogy semmi ne vigye el a nyomát!